

kcc

From: "Cor Onderwater" <c.j.onderwater@middendrenthe.nl>
Sent: Thursday, June 05, 2014 1:58:19 PM
To: "kcc" <kcc@middendrenthe.nl>
Cc: "Roelien Kroeze" <r.kroeze@middendrenthe.nl>, "Cor Onderwater" <c.j.onderwater@middendrenthe.nl>, "Rianne Oosterveld" <r.a.oosterveld@middendrenthe.nl>
Subject: Inboeken brief

Dag collega's,

Graag bijgaande brief inboeken bij "Generiek Griffie" als brief heer Boersma d.d. 3 juni 2014.

Dank,
Cor

Verklaring omtrent de opname, reactie op de verklaring van burgemeester J. Broertjes in de raadsvergadering van 21 mei 2014. (Hierna aangeduid als dhr. Broertjes).

Geachte leden van de gemeenteraad, het College en alle inwoners van de gemeente Midden-Drenthe,

Middels dit schrijven wil ik u allen informeren over de gang van zaken rondom de gesprekken die ik met uw burgemeester, dhr. J. Broertjes gehad heb en waaruit de opname voort gekomen is waarvan er in de media fragmenten in de openbaarheid gekomen zijn.

Tevens wil ik aangeven dat ik het betreurt dat deze informatie u allen op een dergelijke manier ten gehore is gekomen, echter toen RTV Drenthe het bestaan van de opname in het nieuws bracht en evenvandaag naar aanleiding daarvan een item wilde gaan maken, hebben wij (ik en mijn cliënt) er voor gekozen om aan de uitzending van evenvandaag mee te werken.

Omdat wij zelf contact gezocht hadden met RTV Drenthe om dit nieuws onder de aandacht te brengen van u allen, betreurt ik het dat dit zou gebeuren op een manier die onduidelijkheden zou veroorzaken en een verkeerd beeld zou scheppen van hetgeen er gebeurd is. Mede hierdoor hadden wij de medewerking dan ook opgezegd en heeft RTV Drenthe zonder toestemming van ons gehandeld en het nieuws over het bestaan van de opname verkondigd.

Deze verklaring is dan ook bedoeld om van mijn kant duidelijkheid te verschaffen over de gang van zaken.evens wil ik aangeven dat er nog al wat foutieve informatie her en der opgedoken is, afkomstig van verschillende media die het nieuws opgepakt hebben zonder enige verificatie van ons. Hier distantieer ik me dan ook verre van en wil ik aangeven dat wij alleen meegewerkt hebben aan de uitzending van evenvandaag en gesproken hebben met Dagblad van het Noorden.

Alvorens over te gaan op de inhoudelijke zaak wil ik een aantal kanttekeningen plaatsen die van belang zijn in deze kwestie.

Aangezien ik mij pas ben gaan bezighouden met deze zaak in oktober 2013 en deze kwestie al begonnen is medio januari 2013 moest ik de werkingssfeer van deze gemeente nog leren kennen. Echter gezien de situatieschets die ik van mijn cliënt gekregen had leek het mij verstandig om gesprekken op te nemen. Aangezien ik dat toen niet heimelijk gedaan heb en mijn telefoon gewoon open en bloot op tafel lag, er duidelijk te zien is op de display als mijn telefoon aan het opnemen is, had iedere aanwezige dit feit kunnen vernemen.evens wil ik aangeven dat het opnemen van gesprekken kan geschieden op verschillende manieren. Of men doet daar een officiële melding van en dan moet het duidelijk zijn op welke datum en tijd het gesprek plaatsvindt, alsmede wie er in het gesprek aanwezig zijn en dan kan het gesprek rechtsgeldig gebruikt worden in procedures. Opnames die niet aan die kenmerken voldoen kunnen in procedures, als niet ontvankelijk verklaard worden. Echter daar waar je met een heimelijk opgenomen gesprek kan aantonen dat iemand onwettig handelt of leugens vertelt, zal een rechter notie moeten nemen van die verklaring en bij twijfel kan een dergelijke opname dan de doorslag geven. Negeert een rechter die opname dan alsnog dan zal hij een overweging moeten maken wie van de partijen leugens verkondigt, waarbij het voordeel zou moeten uitvallen ten gunste van diegene die refereert aan een opname.

Het is dus absoluut niet verboden om opnames te maken, echter deze opnames gebruiken in gerechtelijke procedures is gebonden aan regels.

Tevens is het zo dat in onze maatschappij het middel van opnames maken op verschillende manieren uiting gekregen heeft. Zo is het bijvoorbeeld een gegeven dat pinautomaten voorzien zijn van camera's en staat dit in veel gevallen nergens vermeld. Overheden gebruiken lokmiddelen om criminelen te kunnen aanhouden en vele andere middelen worden ingezet om de handelingswijze van criminelen bloot te leggen. Met andere woorden het opnemen van gesprekken/gebeurtenissen is een veelvoorkomend fenomeen in onze maatschappij en als je er misstanden en criminele feiten mee kunt blootleggen, kun je vaak niet anders dan dit heimelijk doen.

Tevens is gebleken dat er aan de balie van de gemeente, inkomende gesprekken en balie gesprekken opgenomen worden zonder dat daar op enige wijze melding van gemaakt wordt.

Aangezien ik middels brieven en gesprekken meerdere malen vanaf het begin van mijn bemoeienissen met deze zaak aangekondigd heb dat ik alle gesprekken opneem en de afdeling sociale zaken zelfs gepoogd heeft mij o.a. om dat feit buiten het proces te houden, heb ik voldaan aan mijn plicht om kenbaar te maken dat ik gebruik maak van dergelijke middelen. Tevens gaat ook een gedeelte van de klachten die ingediend zijn door mij namens mijn cliënt over het feit dat zaken op papier niet overeen komen met gesprekken die gevoerd zijn en is het juist één van mijn opgegeven redenen dat ik gesprekken opneem zodat ik later niet hoeft te twisten over het feit of iemand iets wel of niet gezegd zou hebben.

Aangaande mijn besprekingen met dhr. Broertjes en de kwestie rondom de heimelijk opgenomen gesprekken ben ik in het bezit van 3 opnames.

Één opname zoals ook vermeld in het betoog van dhr. Broertjes is een verslaglegging van het gesprek tussen dhr. Broertjes, dhr. Gunnink en mij. Dit gesprek is absoluut niet in het geheim opgenomen en heb ik ook ingediend als reactie op de verslaglegging van dhr. Gunnink in de klachten procedure. Dat dhr. Broertjes aangeeft dat er een beknopt verslag opgemaakt zou worden aangaande dit gesprek is dan ook met die opname te ontkrachten. Juist omdat er zaken besproken zijn die achteraf gebleken op elke mogelijke manier uit de klachtenprocedure geweerd worden, hebben mij doen besluiten dit opgenomen gesprek in te dienen als zijnde mijn verslag van het gesprek. Tevens is uit de opname op te maken dat ik aangeef dat het niet mijn intentie is geweest om het gesprek op een dergelijke manier te gebruiken. Echter de verslaglegging door dhr. Gunnink, en de significantie van de inhoud van het gesprek hebben mij tot dit besluit laten komen. Een afspraak om de opname slechts te gebruiken als zijnde mijn aantekeningen is dan ook te ontkrachten, juist omdat ik aangegeven heb dat dit slechts mijn intentie was. Wat betreft verdere zaken omtrent dit gesprek wil ik het in dit relaas hierbij laten en slechts melden dat er verschillende e-mails over en weer verzonden zijn waarin dhr. Gunnink en dhr. Broertjes alle mogelijke moeite doen om de opname niet in de klachtenprocedure te hoeven opnemen.

Tevens is er uit deze opname op te maken dat ik verzoek aan dhr. Broertjes om met mij in gesprek te gaan om de kwestie rondom mijn cliënt op te lossen. Laat ik daar helder over zijn. Dit was mijn initiatief. Echter blijkt ook uit de opname dat ik verzoek om een oplossing in het kader van een soort van voorlopige voorziening, zodat mijn cliënt de procedures op een normale wijze kan belopen en niet uit haar huis gezet wordt en in een schuldhelp traject terecht komt voordat de procedures hun beloop hebben gehad. Daarna is de opname gestaakt omdat dhr. Gunnink hierom verzocht. Mede omdat het gesprek aangaande de klachten afgehandeld was.

In het verdere gesprek heb ik aangegeven dat ik dit gesprek graag met dhr. Broertjes wilde aangaan en heb ik voorgesteld om bijvoorbeeld dhr. Offringa van de afdeling sociale zaken daarbij aanwezig te laten zijn omdat hij op de hoogte was(en is) van de gehele kwestie rondom mijn cliënt. Het was de dhr. Broertjes die aangaf dat je dergelijke gesprekken beter kon voeren met zo min mogelijk mensen om snel tot een oplossing te komen. Als hij in zou gaan op mijn verzoek dan zou het een één op één gesprek worden tussen mij en dhr. Broertjes. Hij zou dit in overweging nemen en zou mij spoedig op de hoogte brengen van het feit of hij op dit verzoek in zou gaan of niet.

Hierop ben ik uitgenodigd om op 10 april om 10:00 uur op gesprek te komen bij dhr. Broertjes.

In het gesprek blijkt weinig van de stelling dat de dhr. Broertjes zich opgesteld zou hebben als iemand die vooral met vragen probeert helder te krijgen wat mijn bedoeling was. Wel gaf hij blijk van een houding dat hij op heel veel zaken niet inhoudelijk wenste in te gaan. Ik heb hem toen gevraagd om een soort van voorlopige voorziening te treffen zodat mijn cliënt de procedures op een normale manier kan belopen en niet voortijdig uit haar huis gezet zou worden. Hierop gaf dhr. Broertjes aan dat daarvoor de weg van de rechter juist bedoelt is om te vragen om voorlopige voorzieningen. Hierop heb ik aangegeven dat dit al gebeurd was en dat dit niet was gelukt. Mede omdat de advocaat van de gemeente mv. mr. Hovingh ronduit stond te liegen in de rechtszaal en als je dan een uitspraak krijgt dat de voorzieningenrechter stelt dat de kans dat mijn cliënt de zaak wint niet groot is en daarom de aanvraag voor voorlopige voorzieningen afwijst, het voor mij weinig nut heeft om wederom een dergelijke weg te gaan belopen. Tevens is dit feit al achterhaalt omdat de rechter heeft besloten dat mijn cliënt feitelijk gelijk heeft gehad en dat de gemeente geen maatwerk heeft geleverd. Met de uitspraak van 20 maart j.l. moet de gemeente dan ook 4x 50% inhouding op haar uitkering terug betalen alsmede 5% voor het onwettig eisen van afgeven van medische gegevens door mijn cliënt. Alleen het feit dat mijn cliënt in februari uit een gesprek met haar consultant werk gelopen is, is rechtsgeldig geweest.

Daarbij komt het gegeven dat de gemeente Midden-Drenthe de aanvraag voor bijzondere bijstand voor rechtsbijstand heeft afgewezen op grond van het feit dat mijn cliënt geen recht heeft op een bijstandsuitkering. Aangezien dit recht beoordeelt behoort te worden op draagkracht en dit niks te maken heeft met het recht op bijstand is het gevolg dat dit tevens in een bezwaarprocedure behandelt moet worden die veel tijd vergt. Tevens staat er inmiddels bij haar advocaat een rekening open van ruim € 800,-. Gevolg is dat mijn cliënt hierdoor geen beroep kan doen op bijstand van een advocaat en feitelijk door de handelingswijze van de gemeente Midden-Drenthe in een positie is gezet dat zij geen beroep kan doen op het rechtssysteem. Hiermee ligt dan gelijk de weg open om deze gemeente te beschuldigen van het feit dat zij door haar handelen mensen uitsluit van het rechtssysteem.

Ook dat feit heb ik dhr. Broertjes voorgelegd, alleen met wat minder woorden en zonder de beschuldiging er aan gekoppeld.

Dat dhr. Broertjes hier niet in mee wilde heeft hij toen ook aangegeven. Hij wilde wel praten over een oplossing, maar in een soort van voorlopige voorziening zag hij niks. Of hij wilde een oplossing die alles zou afsluiten of niks en gewoon doorgaan zoals het ging.

Vervolgens hebben we afgetast bij elkaar wat dan de mogelijke voorwaarden zouden zijn van een algehele afhandeling en oplossing van de zaak. Hieruit kwam het gegeven dat we dan alle procedures, rechtszaken en klachten zouden staken. We mochten ook niet meer het bedrijf van dhr. Sturing zwart maken en daarvoor vroeg dhr. Broertjes mij een bedrag te noemen. Hierop is het gesprek gestaakt omdat ik dat eerst met mijn cliënt moest bespreken en is er een afspraak gemaakt voor 17 april 2014 om 16:00 uur.

Uit dit eerste gesprek blijkt dus duidelijk dat dhr. Broertjes absoluut niet een passieve houding heeft aangenomen en heeft getracht om vragenderwijs te kijken wat mijn bedoelingen waren. Hij heeft aangestuurd op een gehele afhandeling van de zaak en zelfs de voorwaarden geformuleerd waarop de overeenkomst gestoeld was. Hij gaf duidelijk blijk van een houding waarbij hij niet inhoudelijk wilde ingaan op vragen of veronderstellingen aangaande de zaak.

Dat dhr. Broertjes dan in zijn verklaring doet laten voorkomen dat ik degene ben geweest die gevraagd heeft om € 80.000 euro en dat dit voor de gemeente niet te accepteren was klopt dan feitelijk wel. Echter de omstandigheden waardoor ik met een dergelijk bedrag gekomen ben verzwijgt dhr. Broertjes in zijn verklaring. Laat ik helder zijn. Het bedrag was, zoals ook uit de opname blijkt, een bedrag dat heel duidelijk te verklaren valt en is zeer reëel te noemen in het kader van de uitgangspunten. Tevens valt uit de opname van het eerste gesprek op te maken dat het dhr. Broertjes zelf was die aangaf dat afstand doen van recht op bijstand een mogelijkheid was, “pen en papier is gewillig”. Dus ook dit gegeven is niet iets dat ik zelfstandig bedacht zou hebben, in tegenstelling van wat dhr. Broertjes doet laten blijken in zijn verklaring.

Wie iets wil afkopen betaalt daarvoor. Zou er uit de normale afhandeling van deze zaak komen dat mijn cliënt het gelijk krijgt in rechte dan ligt tevens de weg open voor een civiele procedure en schadevergoeding. Tevens komt daar dan een bedrag bij voor zaken als emotionele schade en mocht mijn cliënt dan dakloos geworden zijn dan zijn dat allemaal zaken die meegewogen worden in de hoogte van een dergelijke toekenning. Wie dan de rekensom gaat maken over wat voor bedrag we dan praten, zou misschien tot de conclusie komen dat € 80.000,- euro zelfs aan de lage kant is.

Let wel iemand (op dat moment) 10 maanden zonder inkomen laten zitten, eigen fouten ontkennen, liegen en zaken proberen te verhullen, onwettige besluiten nemen, regels niet naleven, mijn cliënt laten werken zonder inkomen of uitkering en ga zo maar door. Om vervolgens te pogen een deal te sluiten waarbij de uitgangspunten zijn, zwijgen over de gehele zaak, het bedrijf van dhr. Sturing niet meer zwart maken. Is willens en wetens aansturen op een mogelijkheid om dergelijk beleid gewoon door te kunnen zetten en diegene die dat in de wegstaat het zwijgen op te leggen.

Dat het 2^e gesprek plaats heeft gevonden en dat ik nog steeds een bedrag moest noemen. In samenhang met de verklaring van dhr. Broertjes waarin hij heeft aangegeven dat hij een terugkoppeling gemaakt heeft naar het College, geeft aan dat het College hiervoor instemming heeft gegeven. De weg die dhr. Broertjes bewandelde had instemming van het College en de voorwaarden die dhr. Broertjes gesteld had waren geen reden om de besprekingen te staken.

Dat ik aan het begin van het 2e gesprek nogmaals gerefereerd heb aan mijn voorkeur om voorlopige voorzieningen te treffen en dat dhr. Broertjes wederom heeft aangegeven dat hij daar niks in zag, maakte dat ik het bedrag genoemd heb van € 80.000,- euro. Omdat dhr. Broertjes direct aangaf dat dit bedrag verre lag van wat hij en de gemeente voor ogen hadden

deed hij het voorkomen alsof verdere besprekingen dan overbodig waren omdat wij te ver van elkaar lagen om tot een overeenstemming te kunnen komen. Hierop heb ik gepoogd om duidelijk te maken waarop het bedrag gestoeld was en heb ik uiteindelijk gevraagd aan de dhr. Broertjes wat dan zijn voorstel was.

Aangezien dhr. Broertjes zelf gekomen is met de voorwaarden en zelf heeft aangestuurd op een gehele afsluiting van de zaak mag er toch aangenomen worden dat dhr. Broertjes met het College besproken heeft wat dan de mogelijkheden zouden zijn om dit te bewerkstelligen. Het lijkt mij een vreemde veronderstelling dat je wel aanstuurt op een gehele afhandeling van de zaak, voorwaarden stelt waarop je een dergelijke overeenstemming wilt bereiken, maar geen gedachte formuleert wat je daarvoor wilt betalen.

Dat dhr. Broertjes uiteindelijk met een voorstel komt zoals het in de media naar buiten is gekomen, is dan ook in mijn ogen absoluut niet iets dat dhr. Broertjes zomaar even bedacht heeft omdat ik hem vroeg wat hem dan voor ogen stond om deze zaak af te sluiten met de voorwaarden die hij geformuleerd had.

Tevens is het voorstel van dusdanige aard dat je dit niet zomaar even uit je mouw schudt omdat je vanuit het niets moet aangeven wat jij dan als oplossing ziet. Dhr. Broertjes heeft in het gehele traject met mij aangestuurd op de ontstane situatie en was zich er terdege van bewust dat hij een tegenvoorstel zou moeten formuleren als het bedrag dat ik zou gaan noemen niet te accepteren zou zijn.

Ook blijkt uit de opname van het gesprek dat dhr. Broertjes wel degelijk een beeld gevormd heeft van mijn cliënt. Haar vergelijken met de zogenaamde “kampers” en stellen dat het vechten tegen de bierkaai is, geeft aan dat er een stelling is ingenomen tegen mijn cliënt door de afdeling sociale zaken van de gemeente. Dat het feitelijk de gemeente zelf is die elke keer aanstuurt op procedures waardoor je als burger van de gemeente moet accepteren dat er besluiten genomen worden die niet genomen zouden mogen worden, of dan dus gehoor geven aan de weg van procedures opstarten, wordt hiermee feitelijk ontkent. Mijn cliënt krijgt de schuld en middels het aanbod van dhr. Broertjes zou zij zich kunnen voegen bij alle andere personen in de gemeente Midden-Drenthe die voor de gemeente dusdanige problemen veroorzaken dat zij het stempel “onbemiddelbaar” krijgen.

Met andere woorden, er is een groep mensen in de gemeente Midden-Drenthe die zich verzet tegen het handelen van de gemeente en als dat een te groot risico gaat vormen verdwijnen deze mensen in de kaartenbak “onbemiddelbaar”. Hierdoor hoeven zij op geen enkele wijze iets te doen voor hun uitkering en is de dreiging weg dat er doormiddel van procedures aan het licht komt dat de afdeling sociale zaken op een manier handelt die niet zou mogen.

Dat ik niet gelijk ingegaan ben op het voorstel van dhr. Broertjes en dit eerst aan mijn cliënt moest voorleggen, maakte dat er wederom een nieuwe afspraak gemaakt is. Deze afspraak zou plaatsvinden op 24 april 2014 om 11:00 uur.

Dat dhr. Broertjes aangegeven heeft dat hij wederom contact heeft gezocht met het College en dat er uit het verdere verloop van de vergadering bleek dat dit slechts dhr. Dolfing was, omdat hij als enige van de Collegeleden aanwezig was bij dat gesprek. Blijkt dat het voorstel van dhr. Broertjes besproken is met dhr. Dolfing.

De verklaring van dhr. Broertjes, dat hij toen zijn bedenkingen en zijn gevoel over het voorstel kenbaar heeft gemaakt klopt niet met hetgeen wij besproken hebben over de telefoon. Aangezien dhr. Broertjes de avond voor het gesprek op 24 april j.l. afgezegd had per e-mail, heeft dat gesprek nooit plaatsgevonden. Echter gezien de nijpende financiële positie van mijn cliënt heb ik telefonisch contact met dhr. Broertjes gezocht rond 12:00 uur op 24 april j.l. hiervan is dus in ieder geval een opname en registratie beschikbaar van mijn inkomende gesprek bij de balie van de gemeente.

In het vermeende gesprek heb ik aangegeven dat ik dringend verzoek om de betaling die de gemeente aan mijn cliënt moet doen in het kader van de uitspraak van de rechtbank gedaan op 20 maart 2014. Dit had ik al eerder aangegeven bij dhr. Broertjes, echter gaf hij toen aan dat hij dit zou moeten nakijken omdat hij van die uitspraak geen kennis had. Toen hij wederom aangaf dat hij daar geen uitspraak of belofte aan kon verbinden omdat hij niet op de hoogte was van de strekking van die uitspraak en hij daar geen toezegging op kon doen. Raakte ik enigszins geïrriteerd. Dhr. Broertjes omschreef dit in zijn verklaring als Boos. Echter heb ik hem gewezen op zijn plicht en heb ik hem te kennen gegeven dat ik als voorwaarde voor het accepteren van de overeenkomst stelde dat deze uitbetaling per direct voor elkaar gemaakt zou moeten worden. Dat dhr. Broertjes dit omschrijft als boosheid is dan volledig te wijten aan zijn persoonlijke opvatting. Van boosheid is echter geen sprake geweest vanuit mijn kant.

Tevens kwam naar voren in het gesprek dat dhr. Broertjes feitelijk stelde dat een nieuwe afspraak maken niet nodig was. Mijn cliënt hoefde alleen aan te geven of zij de overeenkomst zou accepteren of niet. Hierop heb ik aangegeven dat de bedragen die dan uitbetaald zouden worden nog wel duidelijk moesten worden en dat die dus nog besproken moesten worden, zodat er niet achteraf onenigheid zou ontstaan over wat wel en niet uitbetaald was. Tevens heb ik toen, gezien de houding van dhr. Broertjes aangegeven dat ik voor maandag middag 12:00 (28 april j.l.) duidelijkheid wenste over de uitbetaling van de uitspraak van 20 maart 2014. Zou ik dan geen duidelijkheid gekregen hebben dan zou de overeenkomst tevens afgewezen zijn vanuit mijn cliënt. Hierop heeft dhr. Broertjes aangegeven dat hij geen beloftes kon doen en dat hij eerst inlichtingen moest verkrijgen bij mensen van de afdeling, maar dat die op dit moment niet aanwezig waren. Vervolgens is het gesprek afgesloten.

Dat dhr. Broertjes vervolgens in zijn verklaring aangeeft dat hij het voorstel voor de overeenkomst zelf heeft ingetrokken, strookt niet met het telefonische gesprek tussen mij en dhr. Broertjes op 24 april j.l. Hij heeft contact gehad met het college en de overeenkomst met mijn cliënt is niet ter discussie gesteld op een manier zoals dhr. Broertjes aan u allen heeft verklaard. Mijn cliënt hoefde op 24 april j.l. alleen nog maar aan te geven of zij de overeenkomst zou accepteren of niet.

Tevens heeft dhr. Broertjes mijn gestelde deadline laten verlopen waarop er op maandag 28 april j.l. een verklaring is afgegeven aan de balie van het gemeentehuis. De verklaring behelst een persoonlijke aansprakelijkheidsstelling van mij en mijn cliënt voor dhr. Broertjes persoonlijk. Middels dat schrijven is tevens aangegeven dat het voorstel voor een overeenkomst zoals dhr. Broertjes het geformuleerd had afgewezen is door mijn cliënt. Tevens is er een beknopte verklaring aangegeven waarom het voorstel afgewezen is.

De stelling dat dhr. Broertjes de overeenkomst zelf ingetrokken heeft klopt wel, echter geeft dhr. Broertjes niet aan dat hij dit pas gedaan heeft op 29 april j.l. toen de afwijzing van de overeenkomst al op zijn bureau lag.

Dat dhr. Broertjes aangegeven heeft dat er een brief verzonden is naar mijn cliënt hoe de gemeente de uitbetaling van de uitspraak van de rechter zou voldoen klopt ook. Echter ook in dit geval verzwijgt dhr. Broertjes dat de gemeente de uitbetaling gesaboteerd heeft door onrechtmatig de terugvordering van verleende voorschotten van dit bedrag af te trekken. Aangezien er uit de verklaring blijkt dat de inhoudingen al plaatsgevonden hadden vóór het verstrijken van de betalingstermijn van de vermeende terugvordering. De terugvordering nog onderdeel is van een bezwaarprocedure die toen nog niet eens voor de commissie bezwaarschriften behandeld was en dus in meerdere opzichten niet rechtsgeldig. Geeft de gemeente middels deze handelingswijze wederom te kennen dat er op alle mogelijke manieren gepoogd wordt om mijn cliënt dwars te zitten.

Mede door dit soort handelen zijn wij tot het besluit gekomen om hiermee de publiciteit te zoeken en de handelingswijze van deze gemeente op die manier ter discussie te stellen.

Voor zover mijn verklaring aangaande de gesprekken die plaatsgevonden hebben tussen mij en dhr. Broertjes. Mochten er aan de hand hiervan vragen opkomen dan ben ik gaarne bereid om hier in de gemeenteraadsvergadering persoonlijk antwoord op te geven.

Tevens ga ik er vanuit dat dit handelen van de gemeente en dhr. Broertjes onderwerp zal worden van het beoogde onderzoek.

Tot slot wil ik u informeren over het gegeven dat ik hierover contact heb gezocht met de Commissaris van de Koning van de provincie Drenthe, dhr. Tichelaar. Ik heb in het kader van dat contact gesproken met de Kabinetschef van de Commissaris, dhr. J. Bos.

Aangezien dhr. J. Bos blijft pogen om hier geen uitspraak over te hoeven doen en hij aangeeft dat de gemeente schernt met het gegeven dat zaken nog onder de rechter zijn, ontkent dhr. J. Bos dat deze kwestie rondom uw burgemeester op geen enkele wijze onderdeel is van enige procedure. Tevens blijkt uit het handelen van dhr. J. Bos dat het verzoek op basis van de zorgplicht die de Commissaris van de koning heeft, niet valt onder de plicht die de Commissaris van de Koning heeft. Hij heeft vervolgens aangegeven dat hij getracht heeft om duidelijkheid te verkrijgen, maar dat hij of de Commissaris niet in de positie verkeren om de gemeente en/of dhr. Broertjes terecht te wijzen. Ook gaf hij aan dat hij niet in de positie zit dat hij er voor kan zorgen dat de gemeente Midden-Drenthe mijn cliënt van een inkomen voorziet.

In mijn laatste contact, dat alleen bestaat uit telefonische gesprekken (niet opgenomen), heeft dhr J. Bos aangegeven dat hij met de gemeente heeft afgesproken dat mijn cliënt wederom een nieuwe uitkering kan aanvragen. Op mijn redenering dat die aanvraag te lang zal gaan duren (8 weken) waardoor dan de situatie ontstaan is dat de procedure voor uitzetting dan al gestart is, heeft dhr. Bos toegezegd dat hij de gemeente zou vragen of mijn cliënt dan voorschotten kan krijgen. Echter zou hij het vragen en kon dus niks toezeggen.

Tevens heb ik hem gevraagd om zijn standpunt voor mij op papier te zetten.

Uit de brief van 28 mei 2014 blijkt dat de gemeente hierop actie heeft ondernomen. Echter doet de brief voorkomen alsof dit vanuit wethouder Lohuis voortgekomen is en rept men niet over het contact met dhr J. Bos.

Aangezien het voorstel, om wederom een nieuwe uitkering aan te vragen, als oplossing geboden wordt voor mijn cliënt, wijs ik u er op dat dit een herhaling is van stappen die reeds plaatsgevonden hebben. Gevolg was dat de sociale dienst mijn cliënt gedwongen heeft om werk te verrichten in een re-integratie traject terwijl zij geen enkele vorm van inkomen had. Dat er dus in 11 maanden 2 keer een voorschot verstrekt is en dat deze voorschotten al reeds middels een terugvordering zijn terug gevorderd, maken dat deze manier van handelen absoluut geen garantie geeft voor mijn cliënt dat zij nu wel een uitkering zal ontvangen.

Zelf stel ik het als volgt,

Als de gemeente deze nieuwe aanvraag wel goedkeurt en mijn cliënt een bijstandsuitkering toegewezen krijgt, zal dit betekenen dat de gemeente feitelijk erkent dat de afwijzing van de vorige aanvraag onterecht gebleken is. Aangezien de situatie van mijn cliënt niet veranderd is en de gemeente op basis van de zelfde informatie moet gaan beslissen, zou een toekenning neer komen op een erkenning van de onjuistheid aangaande de vorige beoordeling. Aannemelijker is dus dat de gemeente er alles aan zal doen om te pogen ook deze aanvraag af te wijzen.

Gezien de financiële situatie van mijn cliënt zou dit tevens inhouden dat schulden oplopen en vermeerderd worden met incasso kosten. Omdat de huur van de maanden april, mei en juni niet meer op te brengen zijn door mijn cliënt, ligt het in de lijn der verwachting dat de woonservice voor het besluit over de aanvraag al over is gegaan tot de uitzettingsprocedure en ook dit geeft extra kosten waar mijn cliënt voor zal moeten opdraaien.

Aangezien ik met mijn verzoek tot het uitoefenen van zorgplicht bij de provincie geen voet aan de grond heb kunnen krijgen, rest mij niks anders dan een stapje hoger de ladder op te gaan.

Echter wil ik de gemeenteraad van de gemeente Midden-Drenthe in de gelegenheid stellen om hier zelf iets mee te doen.

Hierbij dien ik dan ook het dringende verzoek in om mijn cliënt een uitkering of een voorlopige voorziening toe te kennen zodat mijn cliënt de procedures met deze gemeente op een menswaardige manier kan belopen. Gezien de commotie rondom deze gemeente lijkt het mij niet nodig om hiervoor de officiële wegen te bewandelen van een burger initiatief. Echter denk ik dat het gezien de berichtgeving en uw eigen wil om duidelijkheid te verkrijgen aangaande de handelingswijze van de afdeling sociale zaken van uw gemeente aannemelijk dat er zonder probleem 100 mensen in de gemeente te vinden zijn die deze vraag aan u willen ondersteunen.

Omdat het nu steeds gaat in alle procedures over een stukje van de gehele kwestie is het vrij gemakkelijk om een foutief beeld te scheppen waarop de commissie bezwaarschriften en/of de beroep rechter moet beslissen. Juist nu achteraf blijkt dat dhr. Broertjes gepoogd heeft de gehele zaak af te kopen met een uitkering voor het leven doe ik u het volgende verzoek.

Gezien de situatie doe ik u het verzoek om de zaak van mijn cliënt in zijn geheel op te nemen in een speedprocedure.

Hangende deze procedure doe ik u het verzoek om mijn cliënt te voorzien van een door u nader te bepalen vorm van inkomen, zodat zij kan voorzien in haar rechten zoals onze grondwet stelt. Onderdak en voeding.

In dit kader lijkt het mij dat een bijstandsuitkering norm zou moeten zijn voor de hoogte van dit inkomen omdat er met een dergelijk inkomen tevens aanspraak gemaakt kan worden op hulp van de voedselbank. Met andere woorden, uit dit gegeven blijkt dat een uitkering op bijstandsniveau te weinig is om te voorzien in de gegarandeerde basis.

Tevens doe ik u het verzoek om in te grijpen op de procedure die loopt bij de bezwarencommissie aangaande het recht op bijzondere bijstand voor rechtsbijstand. Zonder de toekenning van dit recht is de situatie nu zo dat mijn cliënt geen beroep kan doen op bijstand van een advocaat in de procedures die lopen. Tevens is het vrijwel onmogelijk geworden om nieuwe procedures aanhangig te maken bij de rechtbank. Hierdoor loopt mijn cliënt het risico dat zij niet eens aanspraak zal kunnen maken op, of procedures kan starten om haar recht te krijgen.

Tot zover het verzoek.

Hopende u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

In afwachting van uw besluit,

Tevens namens mijn cliënt,

Hoogachtend,

J.J.W. Boersma.